

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ว่าด้วย หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัย ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และปฏิบัติการวิจัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และปฏิบัติการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศของพนักงานมหาวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓ ข้อ ๒๕ (๑) (๒) ข้อ ๒๘ วรรคแรก (๓) และข้อ ๒๘ วรรคสอง แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วย หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัย ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และปฏิบัติการวิจัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใช้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการจ้างและแต่งตั้งให้ทำงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย

หมวด ๑

การลาไปศึกษาฝึกอบรม ภายในประเทศ

ข้อ ๕ ในหมวดนี้

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในประเทศ โดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานเต็มเวลา หรือบางส่วน เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือ

/ประกาศนียบัตร...

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือวุฒิบัตรอนุมัติ หรือใบรับรองอื่นอันจะสามารถทำให้มีการพิจารณาเพิ่มค่าตอบแทนได้ และหมายความรวมถึงการฝึกอบรมหรือดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้น

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมหรือสัมมนา หรือการทำงานภายในประเทศ โดยไม่ได้รับปริญญา และหมายความรวมถึงการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรม และการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมนั้นด้วย

ข้อ ๖ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาไปศึกษาภายในประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) ผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น
- (๒) บรรจุเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ปี
- (๓) มีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษา
- (๔) ไม่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗(๒)แต่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน ไม่น้อยกว่า ๑ ปี

หากประสงค์จะลาไปศึกษาภายในประเทศ ให้ขออนุญาตจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗(๓) หากอธิการบดีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง จะพิจารณาอนุญาตเป็นกรณีพิเศษก็ได้ แต่จะต้องมีระยะเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบตามสัญญาจ้างก่อนเกษียณอายุ

ข้อ ๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่เคยได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา หรือฝึกอบรมที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๙๐ วัน ตามประกาศฉบับนี้ หรือระเบียบอื่นมาแล้ว จะต้องเป็นผู้มีเวลาปฏิบัติงานภายหลังจากจบการศึกษาหรือ ฝึกอบรมมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ปี จึงจะมีสิทธิขออนุญาตไปศึกษา ฝึกอบรมภายในประเทศได้ เว้นแต่เป็นการศึกษาต่อเนื่องกับสาขาวิชาที่เคยได้รับอนุญาตเดิม

ข้อ ๙ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรมภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในการปรับวุฒิ หรือเพิ่มค่าตอบแทน ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเพื่อให้ความเห็นชอบในหลักการก่อนสมัครเข้าศึกษา ฝึกอบรม และเมื่อสถาบันการศึกษาขอรับเข้าศึกษาหรือฝึกอบรมแล้ว ให้เสนอเรื่องขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ประกอบการพิจารณาด้วย คือ

(๑) บันทึกเหตุผลและความจำเป็นที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ

(๒) หลักสูตรหรือแนวการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม พร้อมหนังสือตอบรับจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ

ข้อ ๑๐ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ให้พิจารณาตามแนวทางดังต่อไปนี้

(๑) ความจำเป็น...

(๑) ความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่จะได้ผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะขออนุญาตไปศึกษา ฝึกอบรม นั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่องานในหน้าที่ และงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นปฏิบัติอยู่ หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะได้มอบหมายให้กระทำ เมื่อกลับมาปฏิบัติงาน และ

(๒) จะต้องไปศึกษา ฝึกอบรม ในสถาบันการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยรับรอง

ข้อ ๑๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ หน่วยงานที่พนักงาน มหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ให้เพียงพอ โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการหรือ ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม ทั้งนี้ ให้พิจารณาอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของบุคลากรในสายงานเดียวกันกับ ผู้ขอลาของหน่วยงานนั้น เว้นแต่ในกรณีมีเหตุผลพิเศษก็นำเสนออธิการบดีพิจารณาเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๑๒ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาภายในประเทศโดยให้ใช้เวลาในการปฏิบัติงานบางส่วน ให้กระทำได้ภาคการศึกษาหนึ่งไม่เกินสิบชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากลาโดยใช้เวลาราชการเกินกว่า ๑๐ ชั่วโมงต่อ สัปดาห์ขึ้นไป ให้ถือเป็นการลาเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๑๓ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรมภายในประเทศอยู่ใน สังกัด จัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ทำสัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ กลับมาปฏิบัติงานชดใช้เป็นเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา หรือฝึกอบรม ดังนี้

(๑) ผู้ที่ลาศึกษาภายในประเทศ ให้ทำสัญญาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีผู้ค้ำประกัน

(๒) ผู้ที่ไปฝึกอบรมภายในประเทศที่มีหลักสูตรการฝึกอบรมเกินกว่าหกเดือน หรือทางราชการ ต้องจ่ายเงินเป็นค่าฝึกอบรมเกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทต่อคน ให้ทำสัญญาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยไม่ ต้องมีผู้ค้ำประกัน เว้นแต่เป็นการฝึกอบรมที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาภายในประเทศจะต้องรายงานผลการศึกษา หรือความก้าวหน้าของการศึกษาต่อผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าสาขาวิชา ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้รับทราบทุกสิ้นปีการศึกษา หากพนักงานมหาวิทยาลัยไม่รายงานผลการศึกษาหรือความก้าวหน้าของการศึกษา โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงการประวิงเวลา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวรายงานตามลำดับ จนถึงอธิการบดี และอธิการบดีอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณี ก็ได้

ข้อ ๑๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศจะต้องศึกษา ฝึกอบรม ให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร

ถ้ายังศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่นอาจเสนอขออนุญาตขยายระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม ได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ทั้งนี้ ต้องแนบผลการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อประกอบการพิจารณาของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๑๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่กลับมาปฏิบัติงานตามสัญญา ต้องชดใช้เงินให้แก่ทางราชการ ดังนี้

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานเต็มเวลา ให้ชดใช้ทุน ค่าตอบแทน และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการระหว่างที่ไปศึกษา ฝึกอบรม กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่ง เท่ากับจำนวนทุน ค่าตอบแทน และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการเป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษาภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานบางส่วน ให้ชดใช้ค่าตอบแทน ทุน ที่ได้รับระหว่างไปศึกษา และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการ โดยคำนวณตามส่วนของระยะเวลาที่ไปศึกษา กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่ง เท่ากับจำนวนค่าตอบแทน ทุน และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการเป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ กลับมาปฏิบัติงานไม่ครบกำหนดตามสัญญา ก็ให้ลดจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

ข้อ ๑๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ โดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานและไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย นอกจากจะไม่ได้รับพิจารณาปรับวุฒิแล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีด้วย

ข้อ ๑๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ หากไม่สามารถศึกษา ฝึกอบรม ให้สำเร็จได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อกลับเข้าปฏิบัติงานทันที และให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในระหว่างการไปศึกษา ฝึกอบรม หากทางราชการมีความประสงค์จะให้ผู้ใดกลับมาปฏิบัติงานก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ ๑๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตหรือสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว จะต้องรีบรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร หรือวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ การรับค่าตอบแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ให้ลาโดยได้รับค่าตอบแทนมีระยะเวลาตามหลักสูตร สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ใช้เวลาศึกษา ฝึกอบรมเกินหลักสูตร ไม่ให้รับค่าตอบแทนในส่วนระยะเวลาที่เกินนั้น

ข้อ ๒๑ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ และยังคงศึกษา ฝึกอบรม อยู่ในระหว่างที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศตามประกาศฉบับนี้

ข้อ ๒๒ หน่วยงานใดมีเหตุผลและความจำเป็นในการอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศที่ไม่สอดคล้องกับข้อ ๑๓ (๒) ให้หน่วยงานจัดทำเป็นหลักเกณฑ์ในการอนุญาตสำหรับหน่วยงานนั้น โดยเฉพาะโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยก่อน

หมวดที่ ๒

การไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒๓ ในหมวดนี้

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรองและหมายความรวมถึงตลอดถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของการฝึกอบรม หรือการสัมมนาอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำงาน การไปทำงานตามโครงการแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ การไปเสนอผลงานทางวิชาการ และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้ โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรองและหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“การทำวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลงานที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของหน่วยงานต้นสังกัด โดยตรง ซึ่งให้รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย โดยต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ข้อหนึ่งข้อใด ดังต่อไปนี้

- (ก) เป็นการทำการวิจัยตามโครงการและแผนปฏิบัติงานที่ได้รับการเห็นชอบจากหน่วยงานต้นสังกัด
- (ข) การทำวิจัยโดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในประเทศ

...(ก) ทำวิจัย...

(ค) ทำวิจัยตามโครงการของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

(ง) ทำวิจัยตามความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยคู่สัญญา

(จ) ทำวิจัยตาม โครงการวิจัยซึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศ

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

“ทุน” หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย แต่ไม่รวมถึงเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

“ทุนประเภท ๑” ได้แก่

(ก) ทุนที่ส่วนราชการเป็นผู้ให้ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือจากเงินอื่นใดของทางราชการ

(ข) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศหรือนิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้แก่รัฐบาลไทยเพื่อส่งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้น ตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะผ่านส่วนราชการหรือผู้ได้รับทุน โดยตรง หรือจะให้โดยวิธีอื่นใด

(ค) ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่มหาวิทยาลัย เพื่อส่งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ

“ทุนประเภท ๒” ได้แก่ ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท ๑

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการกำหนดโครงการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๒๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำหนดโครงการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ” เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการบริหารบุคคลเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์และกิจการพิเศษ ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองเจ้าหน้าที่ และผู้ทรงคุณวุฒิที่อธิการบดีแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ ให้อธิการบดีแต่งตั้งข้าราชการในมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน

← /ทั้งนี้ ...

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการในวาระแรกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี

ข้อ ๒๕ ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดโครงการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ โดยคำนึงถึงความสำคัญของสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยต้องการ
- (๒) สนับสนุนให้พนักงานมหาวิทยาลัยเข้าร่วมในโครงการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ ที่ได้กำหนดไว้
- (๓) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในการอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ
- (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่ ก.พ.ค. มอบหมาย
- (๕) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติตามหมวดนี้
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นหรือเกี่ยวเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามหมวดนี้

ส่วนที่ ๓

การศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๒๖ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดพิจารณาถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ความจำเป็นและความต้องการของมหาวิทยาลัย ที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนด ซึ่งต้องกำหนด โครงการศึกษาหรือฝึกอบรมและแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้ามาปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเป็นการแน่นอน
- (๒) สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ณ ต่างประเทศนั้น ต้องเป็นสาขาและระดับที่ทางมหาวิทยาลัยต้องการมาก ซึ่งไม่มีการศึกษาในประเทศ หรือมีแต่ยังไม่เพียงพอ หรือไม่สูงพอซึ่งโดยปกติจะให้ไปศึกษาได้เฉพาะในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี แต่สำหรับการอนุญาตให้ไปศึกษาระดับปริญญาเอก โดยปกติจะอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่ จะกลับมาทำการสอนในระดับที่หน่วยงานยื่นยื่นเหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจนว่า ต้องใช้ผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาเอก หรือกลับมาทำการวิจัย หรือผู้ที่มีผลการศึกษาคดีเด่นเป็นพิเศษ หรือมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย อาจจะพิจารณาให้ตามเหตุผลความจำเป็นเฉพาะกรณีก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ทำสัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ กลับมาปฏิบัติงานชด ใช้ เป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ไม่ปฏิบัติงานตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ต้องชดใช้ทุน ค่าตอบแทน และเงินอื่นใดที่ได้รับระหว่างศึกษา หรือฝึกอบรม และเงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือดังกล่าว เป็นเบี้ยปรับ แก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม กลับมาแล้วปฏิบัติงาน ไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินและ เบี้ยปรับที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ในระหว่างปฏิบัติงานชดใช้ แต่ขอลาออกไปปฏิบัติงานที่หน่วยงาน ภาครัฐ โดยได้รับอนุมัติให้ผ่อนผันจากมหาวิทยาลัย ให้นับเวลาที่ไปปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นเวลาปฏิบัติงานชดใช้ ทุนต่อเนื่อง และให้หน่วยงานภาครัฐแห่งใหม่นั้นรับ โอนทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๒๘ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ หน่วยงานที่พนักงาน มหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องมีผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและต้องไม่ตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

ข้อ ๒๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น
- (๒) บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี
- (๓) ผู้ไปศึกษาชั้นปริญญาตรีต้องมีอายุไม่เกิน ๓๕ ปี ผู้ไปศึกษาชั้นสูงกว่าปริญญาตรีต้องมีอายุ ไม่เกิน ๔๐ ปี ทั้งนี้ นับถึงวันเดินทางไปต่างประเทศ

(๔) เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องมามีเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบก่อนอายุ ๖๐ ปี การ ชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย เดิมที่ค้างอยู่ด้วย

(๕) เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษานั้นในระดับที่สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนกำหนด ยกเว้นทุนประเภท ๑(ข) ให้เป็นไปตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่าง ประเทศกำหนด

(๖) เป็นผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์และมีสุขภาพอนามัยดีพอที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศได้โดยผ่าน การตรวจรับรองจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาล ของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด สำหรับผู้ไปศึกษา ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) จะให้แพทย์อื่นที่ทางการของประเทศที่จะไปศึกษาเป็นผู้ตรวจรับรองก็ได้ แต่หากประเทศ ที่จะไปศึกษามีได้กำหนดให้ต้องตรวจร่างกาย ต้องผ่านการตรวจร่างกายโดยคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนกำหนด

(๗) เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่กรณี ถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องรอการเลื่อนขั้นค่าตอบแทน

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒๘(๒) แต่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี หากประสงค์จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้ขออนุญาตจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๓๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ไม่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

(๒) เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว จะต้องใช้เวลากลับมาปฏิบัติงานซ้ำให้ครบก่อนอายุ ๖๐ ปี

การใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานซ้ำ การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย เดิมที่ค้างอยู่ด้วย ทั้งนี้ กรณีการไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน ให้ทำสัญญาโดยไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน

ข้อ ๓๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับทุนรัฐบาลไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดการสอบแข่งขันไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ และการให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๓๒ ภายใต้ข้อบังคับ ๓๐ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(ก) หรือทุนประเภท ๑ (ค) และการให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตได้สั่งอนุญาตแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุญาตได้สั่งอนุญาต พร้อมทั้งแจ้งกำหนดวันเดินทางและส่งเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

(๒) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมทั้งหนังสือตอบรับของสถานศึกษาหรือฝึกอบรม

(๓) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการของหน่วยงานที่จะต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานตามข้อ ๒๕

(๔) ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐ ตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

(๕) เอกสารอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

ข้อ ๓๓ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑

(ข) ให้มหาวิทยาลัย และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออื่นซึ่งกระทรวงการต่างประเทศมอบหมาย ทำความตกลงกันก่อน โดยมหาวิทยาลัย ต้องส่งเอกสารดังต่อไปนี้ให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศพิจารณา

(๑) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่กรณีที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศเป็นผู้จัดสรรทุนให้เอง

(๒) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ตลอดจนแผนงานหรือ โครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้ามาปฏิบัติงานตามข้อ ๒๖

เมื่อสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ได้แจ้งว่า รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ ได้อนุมัติให้ทุนหรือให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิมสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นแล้ว ให้มหาวิทยาลัยเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นจึงจะออกเดินทางไปต่างประเทศ หรืออยู่ศึกษาอบรมต่อไปได้ แล้วให้มหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อผู้รับทุน พร้อมทั้งระยะเวลาให้ทุนและวันกำหนดเดินทางให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุญาตสั่งอนุญาต

ข้อ ๓๔ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยต้นทุนประเภท ๒ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษาหรือฝึกอบรมอยู่ในสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ หรือที่มหาวิทยาลัย หรือ ก.พ.ต. กำหนดเพิ่มเติม โดยจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้แก่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

(๑) หนังสือตอบรับจากสถานศึกษา ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่ตอบรับ รวมทั้งวันเปิดภาคเรียนหรือวันเริ่มศึกษา

(๒) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน(ถ้ามี)

(๓) โครงการหรือแผนการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมทั้งหนังสือตอบรับของสถานศึกษาหรือฝึกอบรม

(๔) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ตลอดจนแผนงานหรือ โครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้ามาปฏิบัติงานตามข้อ ๒๖

(๕) ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือสถานพยาบาลของรัฐ ตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานศึกษาหรือฝึกอบรม หรือแผนการศึกษาหรือฝึกอบรม ให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้มิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมาย สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนรัฐบาลไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดการสอบแข่งขัน

(๒) ผู้มีอำนาจอนุญาต สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑(ก) และทุนประเภท ๑(ค) ยกเว้นกรณีตามข้อ ๓๕(๑)

((๑) ผู้มีอำนาจ...

(๓) ผู้มีอำนาจอนุญาต และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑(ข)

ข้อ ๓๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนใด ๆ หากประสงค์จะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานเกี่ยวกับการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ผ่านมาแล้ว และคำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นต่อหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดได้พิจารณาภายใน ๖๐ วัน ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม แล้วให้หน่วยงานเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตต่อไปตามลำดับ

สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(ข) ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศก่อน แล้วจึงดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ส่วนที่ ๔

การทำวิจัย ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๓๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ให้เพียงพอ โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการหรือต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปทำวิจัยจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า เว้นแต่การทำวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

(๒) เป็นผู้ที่มีวันปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยติดต่อกันมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นอย่างอื่น จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นทดลองปฏิบัติงานหน้าที่แล้วไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

(๓) เป็นผู้ที่สามารถกลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้มหาวิทยาลัยได้ครบก่อนอายุ ๖๐ ปี

(๔) เป็นผู้ที่หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดรับรองว่ามีประสบการณ์ในด้านการวิจัยหรืองานสอน หรือปฏิบัติงานรับผิดชอบในเรื่องที่จะทำการวิจัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และมีความเหมาะสมในการทำวิจัย หรืออยู่ในระหว่างลาศึกษาในประเทศและไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้น

ข้อ ๓๘ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ทำสัญญาไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ กลับมาปฏิบัติงานชดใช้เป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย ณ ต่างประเทศ

/พนักงานมหาวิทยาลัย...

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ต้องชดใช้ทุน ค่าตอบแทน และเงินอื่นใดที่ได้รับระหว่างไปทำวิจัย และเงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่า ของจำนวนทุน ค่าตอบแทน และเงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือดังกล่าว เป็นเบี้ยปรับแก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปทำวิจัย กลับมาแล้วปฏิบัติตามไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินและเบี้ยปรับที่ จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระหว่างปฏิบัติงานชดใช้ แต่ขอลาออกไปปฏิบัติงานที่หน่วยงาน ภาครัฐ โดยได้รับอนุมัติให้ผ่อนผันจากมหาวิทยาลัย ให้นับเวลาที่ไปปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นเวลาปฏิบัติงานชดใช้ ทุนต่อเนื่อง และให้หน่วยงานภาครัฐแห่งใหม่นั้นรับโอนทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๓๘ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ประสงค์จะไปทำวิจัยอยู่ในสังกัด ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ หรือ ตามที่มหาวิทยาลัย หรือ ก.พ.ศ. กำหนดเพิ่มเติม โดยจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้แก่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

(๑) หนังสือตอบรับจากสถานที่ทำวิจัย ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย และเรื่องที่ทำวิจัยรวมทั้ง ระยะเวลาที่ทำวิจัย หรือวันเริ่มทำวิจัย

(๒) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

(๓) โครงการพร้อมทั้งแผนปฏิบัติการวิจัยโดยสมบูรณ์ ซึ่งต้องแสดงกำหนดระยะเวลาและขั้นตอน การทำวิจัยโดยละเอียด

(๔) บันทึกของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ซึ่งแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ จะต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ตลอดจนความสอดคล้องกับโครงการ แผนงาน ผลประโยชน์ที่จะ ได้รับ

ข้อ ๔๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) จะขยกำหนดระยะเวลาหรือเปลี่ยนแปลงโครงการวิจัยจากที่ได้รับอนุญาตไว้มิได้ เว้นแต่จะ ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจอนุญาต ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ทำวิจัย ณ ต่างประเทศได้ไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่เริ่มไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ

(๒) จะอยู่ศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานต่อมิได้

(๓) จะต้องรายงานความก้าวหน้าของการทำวิจัยทุก ๖ เดือน และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๒ ฉบับให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีทราบภายใน ๔๕ วันนับแต่วันสิ้นสุดโครงการวิจัย

(๔) การไปทำวิจัยที่ใช้ระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน ให้ถือเป็นการปฏิบัติงานตามปกติ

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(๗) เมื่อได้ กลับเข้าปฏิบัติงานแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบ ด้วย โดยให้รายงานภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๔๑ ให้นำความในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๔ มาใช้บังคับกับการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕

การดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๔๒ การดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงาน โดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือต่อจาก การศึกษาหรือฝึกอบรมอันถือเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย ต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้สำหรับกรณีศึกษา หรือฝึกอบรม

(๒) การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานด้วยทุนประเภท ๑ (ก) ทุนประเภท ๑(ค) หรือทุนประเภท ๒ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาต

(๓) การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานด้วยประเภททุน ๑ (ข) ให้มหาวิทยาลัยและสำนักงาน ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทำความตกลงกันก่อน แล้วดำเนินการเพื่อเสนอผู้มีอำนาจพิจารณา อนุญาต

(๔) การดูงานที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ วันตามหลักสูตรหรือ โครงการหรือแผนการดูงานในต่างประเทศ ไม่ต้องทำสัญญากลับมาปฏิบัติงานซ้ำ

(๕) การดูงานที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๓๐ วัน ให้ถือเป็นการฝึกอบรม โดยให้จัดทำสัญญาและอยู่ ภายใต้การบังคับของข้อ ๒๗ และข้อ ๓๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปดูงาน ณ ต่างประเทศจะเปลี่ยนแปลงกำหนด ระยะเวลา สถานที่ หรือแนวการดูงานจากที่ได้รับอนุญาตไว้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตแล้ว แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงระยะเวลา สถานที่ หรือแนวทางการดูงานโดยกะทันหัน ซึ่งไม่อาจรอ การอนุญาตได้ ให้รีบรายงานให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวทราบ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย ทั้งนี้ หาก ระยะเวลาในการดูงานครั้งก่อนรวมกับการขยายเวลาในครั้งนี้เกิน ๓๐ วัน ให้ดำเนินการขยายเวลาครั้งนี้เป็นการ ฝึกอบรม

ข้อ ๔๔ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ไปดูงาน ณ ต่างประเทศ เกินกว่า ๑๕ วันจะกระทำมิได้

ส่วนที่ ๖

การกำกับดูแล

ข้อ ๔๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องอยู่ในการกำกับดูแลของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด

ข้อ ๔๖ ...

ข้อ ๔๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตหรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงานก่อนครบกำหนดที่ได้รับอนุญาต ต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทยและรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒๐ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย เกิน ๑ ปี

(๒) ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย เกิน ๖ เดือน

(๓) ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๕ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย ไม่เกิน ๖ เดือน

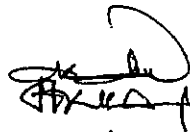
(๔) ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปดูงาน

เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงานต่อผู้บังคับบัญชาโดยด่วนต่อไป

ข้อ ๔๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(ก) ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายทราบ และสำหรับทุนประเภท ๑(ข) ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบ ทั้งนี้ ภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๔๘ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงานตามหมวดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายทวีชัย เหลี่ยมศิริวัฒนา)

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนารักษาราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย